

a E-ové skutková podstata provinění podílnictví na krádeži podle § 3 zák. č. 48/1931 Sb. z. a n. a §§ 185, 186, písm. a) tr. z.

Pokud jde o zlé nakládání s trafikantem N., je napověděno, že na něho vložili ruku pouze obžalovaní B. a C. Jelikož N. utrpěl zlým nakládáním těžké poškození na těle a jelikož není jisto, kdo mu je způsobil, je u obžalovaných B. a C. napověděna skutková podstata zločinu podle § 157, odst. 2 tr. z.

Jelikož, jak z uvedeného plyne, byly u všech obžalovaných napověděny výsledky hlavního přelíčení skutkové podstaty trestných činů odchýlných od oněch, na které zněla žaloba, a to vesměs trestných činů spadajících pod mírnější trestní zákon, porušil porotní soudní sbor zákon v ustanovení § 320 tr. ř., když nedal porotcům vedle hlavních otázek otázky eventuální.

Poněvadž nepoložení eventuálních otázek vůbec a zejména na trestné činy právě uvedené stačí k opodstatnění uplatňovaného důvodu zmatečnosti podle § 344, č. 6 tr. ř., nebylo třeba zkoumat, zda byly výsledky hlavního přelíčení napověděny ještě skutkové podstaty dalších trestných činů, na které jednotlivé zmateční stížnosti částečně poukazují nebo i jiných činů. Takovéto úvahy by byly nadbytečné i vzhledem k tomu, že nelze při novém projednání věci vyloučiti změny ve skutkovém ději, sloužícím za podklad rozhodování o tom, zda a jaké skutkové podstaty trestných činů budou jimi napověděny.

Ježto právem uplatňovaný důvod zmatečnosti podle § 344, č. 6 tr. ř. činí již v uvedeném rozsahu rozsudek zmatečným, bylo vyhověno všem zmatečným stížnostem, aniž bylo třeba se zabývati dalšími jejich vývody, byl zrušen výrok porotců a na něm založený rozsudek ve výroku o vině a důsledkem toho i ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisících a věc byla podle § 348 tr. ř. odkázána do příštího zasedání porotního soudu k novému přelíčení a rozhodnutí.

Na porotním soudním sboru bude, aby — řidě se uvedeným již právním výkladem ustanovení § 320 tr. ř. — rozhodl podle výsledků nového hlavního přelíčení, zda a jaké eventuální otázky bude třeba dáti.

Čís. 6422.

Ke skutkové podstatě zločinu podle § 209 tr. z.

Není třeba, aby byl udavač vymyšleného zločinu prvou osobou, od níž se vrchnost dovídá o domnělém zločinu (jeho pachateli).

Pozdější odvolání udání nevylučuje trestnost podle § 209 tr. z.

Stačí, že byly tvrzeny skutečnosti, které mohly odůvodniti předpoklad vrchnosti, že obviněný spáchal určitý zločin.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1939, Zm II 277/39.)

Napadený rozsudek zjistil tyto skutečnosti: Obžalovaná měla známost s řezníkem P. Její rodiče této známosti nepřáli. Dne 7. května 1939

byla obžalovaná sama doma a vyrozuměla o tom telefonicky P. P. za ni přijel a oba šli na procházku do nedalekého lesa. V lese došlo mezi obžalovanou a P-em k souloži. Po nějaké době našli rodiče obžalované ve skříni její zakrvácené prádlo a roztržené kalhoty. Otec udeřil na obžalovanou a ta se mu doznala, že byla dne 7. května s P-em v lese, že ji P. počal líbati, pak že ji svalil a přes její odpor jí strhl kalhoty, které při tom roztrhl, že volala, aby ji nechal, že ji však P. znásilnil přes to, že mu odporovala. Když jí otec vylíčil, co si o věci myslí a že si tak známost nepředstavuje, zahanbila se obžalovaná a napsala na lístek, že ji P. svalil, že volala, aby ji nechal, že jí strhl kalhoty a vykonal na ni soulož, při čemž jí kousl za krk. Lístek pak podepsala. Druhého dne opakovala před nevlastní matkou, že jí P. držel ruce, že jí řekl, že si ji zajistí, že křičela, aby ji nechal a že jí P. nejspíše prstem roztrhl kalhoty. Rodiče to neoznámili četnictvu. Dne 25. června 1939 byla obžalovaná zbita svým otcem. Četnictvo se o tom dovědělo a konalo proti otci obžalované šetření pro zlé nakládání s obžalovanou. Při tom otec obžalované četnictvu udal, že P. v květnu 1939 znásilnil obžalovanou v lese. Proto vyslyšali četníci obžalovanou o tomto násilném smilstvu. Obžalovaná se zdráhala vypovídati o věci a proto ji četníci vyzvali, aby to napsala do zápisníku. Obžalovaná napsala »On mne neznásilnil, já jsem se mu poddala dobrovolně« a podepsala se. Více nepsala. Po chvíli řekla, že to není pravda, že nic psáti nebude a že raději řekne, jak to bylo a počala líčiti, jak ji P. zavedl do lesa, kde chtěl, aby mu byla po vůli a že mu to odepřela, že však ji P. povalil na zem, že ji držel za ruce. že křičela, aby ji nechal, že však nikoho na pomoc nepřivolala. Že byla P-em znásilněna, opakovala i před starostou obce. P. byl na to zatčen a odevzdán do vazby okresního soudu v N. V trestním řízení, které bylo proti němu zahájeno, odvolala obžalovaná, jsouc slyšena jako svědkyně. svoje udání u četnictva a uvedla, že se P-ovi poddala dobrovolně.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem křivého obvinění podle § 209 tr. z.

Z d ů v o d ů :

Neprávem vytýká zmateční stížnost rozsudku neúplnost (§ 281, č. 5 tr. ř.). Okolnost, že též otec obžalované Josef A. u četnictva udal, že P. obžalovanou znásilnil, nemusil nalézací soud zvlášť hodnotiti, ježto je nerozhodná. Neboť skutková podstata zločinu křivého obvinění nevyžaduje, aby byl udavatel vymyšleného zločinu prvním, od něhož se vrchnost dovídá o domnělém zločinu (o pachateli); stačí, když úmyslným sdělováním nebo opakováním obvinění posiluje udání, učiněné již jinou osobou, pokud se týče posiluje podezření, vzbuzené u vrchnosti již jinými určitými skutečnostmi a čerpané z jiných pramenů (rozh. č. 3638 Sb. n. s.). Nalézací soud nezatížil rozsudek zmatkem neúplnosti ani tím, že neuvážil okolnost, že obžalovaná, jsouc slyšena jako svědkyně v trestní věci proti P-ovi pro násilné smilstvo, udala, že se P-ovi poddala dobrovolně, bez násilí a bez donucení, neboť pozdější odvolání udání určité

osoby z vymyšleného zločinu, učiněného pachatelem u vrchnosti, nevy-
lučuje jeho trestnou odpovědnost podle § 209 tr. z.

S hlediska důvodu zmatečnosti podle § 281, č. 9, písm. a) tr. ř. není
zmateční stížnost provedena po zákonu (§ 288, odst. 2, č. 3 tr. ř.), na-
mítá-li, že udala-li obžalovaná u četnictva, že ji P. znásilnil, opakujíc
prý tímto výrazem jen názor svého otce, pokud se týče četnictva na
P-ův skutek, jimi jí vštípený, netvrdila tím skutkové okolnosti, které
opodstatňují podezření, že na ní P. spáchal zločin podle § 125 tr. z. Ne-
boť nalézací soud zjistil nejen, že obžalovaná udala u četnictva to, že ji
P. znásilnil, nýbrž — kromě tohoto údaje obžalované — zjistil dále, že
obžalovaná na výzvu četnictva nejprve napsala, že ji P. neznásilnil, že
se mu poddala dobrovolně, že však po chvílce řekla, že to není pravda
a udala, že ji P. zavedl do lesa, tam že na ní chtěl, aby mu byla po vůli
a když mu to odepřela, že ji povalil na zem, držel ji za ruce, že obžalo-
vaná marně křičela o pomoc, že jí P. násilím sundal kalhoty a vykonal
soulož. Podle věcného obsahu těchto údajů byly jimi obžalovanou
tvrzeny skutečnosti, které mohly opodstatnit předpoklad vrchnosti, že
P. učinil obžalovanou skutečně vykonaným násilím neschopnou, aby mu
činila odpor a že jí v tomto stavu bezbrannosti zneužil k mimomanžel-
ské souloži. Nepochybil proto nalézací soud, když ve zjištěné výpovědi
obžalované u četnictva shledal naplnění pojmu udání P-a ze zločinu po-
dle § 125 tr. z.

Čís. 6423.

Zákon o zahlazení odsouzení č. 111/1928 Sb. z. a n.:

**Vyhovují-li odsouzení, o jejichž zahlazení jde, ustanovení § 4, odst. 3
zákona o zahlazení odsouzení, není třeba, aby mezi výkonem jednotli-
vých trestů a dalším odsouzením uplynula zkušební doba, nýbrž stačí,
uplynula-li od výkonu posledního trestu.**

(Rozh. ze dne 22. prosince 1939, Zm I 603/39.)

N e j v y š š í s o u d uznal jako soud zrušovací o zmateční stížnosti
generální prokuratury k zachování zákona do usnesení krajského soudu
v N. ze dne 4. března 1939, jímž byla zamítnuta žádost Josefa A. o za-
hlazení odsouzení, takto právem:

Usnesením krajského soudu v N. ze dne 4. března 1939, jímž byla
zamítnuta žádost Josefa A. o zahlazení odsouzení z rozsudku okresního
soudu v O. ze dne 21. ledna 1926, a z trestního příkazu téhož soudu ze
dne 8. listopadu 1926, byl porušen zákon č. 111/1928 Sb. z. a n. v usta-
novení § 4, odst. 3; toto usnesení se zrušuje a soudu své stolice se
ukládá, aby o žádosti Josefa A. o zahlazení uvedených odsouzení znovu
podle zákona rozhodl.

D ů v o d y:

Ze spisů krajského soudu v N. lze seznati tento skutkový děj:

Josef A., narozený dne 10. prosince 1902, byl odsouzen okresním
soudem v O.: